

Zdravje in muzika v času »Juge«

V Galeriji na gradu in z nekaj razstavnimi intervencijami v stalnih zbirkah Loškega muzeja je na ogled razstava z naslovom *Od osvoboditve do osamosvojitve, Loško ozemlje od leta 1945 do 1991. O zdravstvu in muziki* v tem obdobju ob razstavi pripoveduje Sara Šifrar Krajnik.

Igor Kavčič

Razstavo je pripravil vsak za določeno področje – a hkrati skupaj – kvartet soavtorjev kustosov Loškega muzeja: Biljana Ristić, Jože Štukl, Petra Čeh in Sara Šifrar Krajnik. Slednja je bila zadolžena za prikaz razvoja zdravniške službe in lekarnarstva na Loškem, v drugem delu pa je pripravila pregled dogajanja na področju popularne in rok glasbe.

Zdravstvo in lekarnarstvo so po 2. svetovni vojni vzpostavljali na novih temeljih. »Bilo je precejšnje pomanjkanje zdravnikov,« poudarja etnologinja in zgodovinarica Sara Šifrar Krajnik in predstavlja nekatere najbolj znane zdravnice in zdravnike – dr. Marijo Bračko, ob njej Ivana Hubada v Škofji Loki, Valerijo Strnad v Železnikih, Milana Gregorčiča v Gorenji vasi in Karla Bernika v Žireh. »Sprva so imeli ambulate nameščene kar na lastnih domovih, škofjeloški zdravstveni dom je bil zgrajen šele leta 1952. Spomine na tiste čase v video posnetku pripoveduje gospa častitljivih let Silva Kašman, nekdanja medicinska sestra pri zdravnici Bračkovi,« po-

jasni Šifrar Krajnikova, ki je na razstavo umestila tudi zdravniški kovček, s katerimi so zdravnice in zdravniki hodili na teren, ki je bil posebej v obeh dolinah zelo obsežen.

Na podoben način so predstavljeni tudi lekarne od najbolj znane Burdychove, kasneje nacionalizirane, do današnjih lekarn v posameznih občinah. »Prva farmaceutka v Gorenji vasi je bila Vika Molinaro. Takrat ni bilo

”

Javno vodstvo po razstavi *Od osvoboditve do osamosvojitve* bo znova potekalo v soboto, 19. marca, ob 11. uri.

določenega delovnega časa, lekarnarica je bila na voljo od jutra do večera in velikokrat so jo ljudje poklicali ob koncu tedna oziroma so jo poiskali kar kje za Soro, saj je bila velika ljubiteljica ribolova,« pove sogovornica.

Šifrar Krajnikova je za razstavo posnela več intervjujev, poleg Kašmanove še z Davorjem Tavčarjem, ki govori o delovnih brigadah, na temo gledališča spregovori Andrej Šubic, o kinu in otroštvu v Loki Miha Ješe, Jernej Tavčar pa o JLA in dneh osamosvajanja.

V siceršnjih stalnih muzejskih zbirkah so avtorji razstave pripravili tudi štiri intervencije. Največjo je pripravila Sara v muzejski dnevni sobi, in sicer na temo glasbenih tokov in predvsem rok, punk in metal skupin, ki so nekoč delovale na Loškem. V intervjuju pa se predstavljajo člani skupine Sirius. Na ogled je črna gibsonka, električna kitara Uroša Lovšina, člana legendarne skupine Buldožer. »Mladi so hodili na večje koncerte tujih skupin v Ljubljano, domačih skupin pa tudi v Kranj in Škofjo Loko. Jugoslavija se je začela odpirati, prihajali so glasbeni tokovi rok, punk, metal ... In tudi v Loki je bilo nekaj mladih, ki so se odločili, da glasbe ne bodo le poslušali, ampak jo bodo tudi izvajali.« Med drugimi so predstavljene skupine Visoka napetost, Zeus, Skodelica kave, Naša stvar, Sirius, tu je punk bend Samoupravni nesporazum, izpostavljeni so Buldožerji z Urošem Lovšinom, metal skupina Pomaranča, ki je imela v skupini tudi Ločane ...

Sara Šifrar Krajnik predstavlja tudi škofjeloške rok, metal in punk glasbene skupine. / Foto: Tina Dokl